

MILION MIGRANTŮ A UKRAJINSKÁ ZDRAVOTNÍ TURISTIKA

31. 3. 2022 VENDULA ZAHUMENSKÁ

Včera se opět sešel sněmovní Výbor pro zdravotnictví – za poslední roky to bývá vždy výživná podívaná. To, co na něm zaznělo o ukrajinských migrantech, by mělo každého občana ČR značně znervóznět.

[Pro otrlé je celý záznam zde.](#)

NA UKRAJINĚ NEMAJÍ PO ROZPADU RUSKA ZDRAVOTNÍ POJIŠTĚNÍ, LÉKAŘI A OPERACE SE PLATÍ. PROTO LIDÉ CHODÍ ROVNOU DO LÉKÁRNY, KTERÁ JE V KAŽDÉ ULICI. ŘEKNOU, JAKÉ MAJÍ PROBLÉMY A LÉKÁRNÍK JIM DÁ JAKÝKOLIV LÉK BEZ RECPTU, OPAKUJI – BEZ RECEPTU. NAŠEMU ZDRAVOTNÍCVÍ A NAŠIM LIDEM NASTANOU VELIKÉ PROBLÉMY.

Naši politikové, kteří nikdy ani na pidisekundu nepomysleli na blaho obyvatel Česka, ale jen na sebe, svou moc a svá koryta, zřejmě skutečně dovolí (nebo to ještě podpoří), aby do ČR přišel skutečně milion lidí z Ukrajiny. Ano, milion. To znamená, že každý desátý bude Ukrajinec.

„S touto úvahou je třeba pracovat,“ upozornil Dvořáček s tím, že na Ukrajině je nyní v pohybu kolem 6,5 milionu lidí. A ti dle jeho slov kvůli válce směřují do blízkosti hraničních přechodů se Slovenskem a Polskem. I z toho se dá usuzovat, že nás příliv dalších uprchlíků v následujících měsících ještě čeká. „Půl milionu je pravděpodobnost blížící se jistotě,“ dodal náměstek ministra zdravotnictví, který v minulosti pracoval mimo jiné i pro humanitární organizaci Člověk v tísni.

Milion příchozích bude mít takové dopady na infrastrukturu, jaké si neumíme představit ani v těch nejhorších nočních můrách. Pod absurdním tlakem se nepochybně ocitne zdravotnictví, protože náš stát zcela lehkomyšlně, a navíc nelogicky připustil, aby se Ukrajinci mohli domáhat standardu péče, který poskytuje stát svým občanům. Toto špatné rozhodnutí bude mít dalekosáhlé důsledky a povede k omezení zdravotní péče pro Čechy, už tak zbídačelé covidovými restrikcemi a odmítáním léčby. Tvrdit, že to tak nebude, může jen úplný ignorant, hlupák nebo lhář.

Udržitelnost stávající dostupnosti a kvality zdravotnictví v Česku v době, kdy do systému přibýly v několika týdnech statisíce nových pojištěnců, řešili zástupci rezortu zdravotnictví tento týden i na evropské Radě ministrů zdravotnictví. Na ní polské zastoupení navrhlo vytvoření zvláštního fondu EU, ze kterého by se financovala zdravotní péče poskytovaná ukrajinským běžencům v hostitelských zemích.

Dobře, možná, že vyžebáme od EU nějaké další peníze. Nejde ale jen o ně, ale hlavně o to, že kapacity lékařské péče jsou nějak nastaveny. Máme jen určitý počet lůžek, jen určitý počet ambulancí, jen určitý počet praktiků. Systém nemůže přijmout další a další a další lidi, kterým se navíc naprosto absurdně může poskytovat i mimořádně nákladná a složitá péče:

Náměstek totiž na jednání zdravotnického výboru potvrdil, že mezi uprchlíky jsou i závažně nemocní lidé s potřebou nákladné péče. Často pak péče, která by jim byla i za normálních okolností nedostupná. Jmenovitě jde o moderní léčiva na onkologická onemocnění, cystickou fibrózu a další často i vzácná onemocnění.

Rozhodnutím, že financujeme Ukrajincům prakticky cokoliv, s čím si přijdou k lékaři stěžovat, jsme roztočili spirálu, ze které se už nedostaneme. I na Výboru se dokonce přiznalo (a to je sakra co říct), že migranti systém už teď zneužívají a dali se na zdravotní turistiku.

V souvislosti s tím zmínil, že v Česku a dalších západních zemích už se rozvíjí zdravotní turistika. To znamená, že k nám a dalších západních zemí přicházejí běženci i jen kvůli dostupnosti hrazené a kvalitní zdravotní péče. „Jakmile je rozléčíme, potom musíme počítat s tím, že tady ti lidé zůstanou napořád,“ dodal Dvořáček s tím, že úroveň zdravotní péče v Česku není srovnatelná s tou na Ukrajině. „Neříkám, jestli je to dobře, nebo špatně, říkám, že to tady je,“ dodal.

Jak to, že dovolíme, aby někdo přišel JEN kvůli dostupnosti hrazené péče, o které by se mu na té báječné Ukrajině jen zdálo? Copak je tohle vůbec možné? Jsem z toho všeho hodně smutná, je mi líto, co se děje. Mrzí mne, že se Ukrajinci nemají dobře kvůli jejich neschopným a rovněž zlým politikům, mafiánům, oligarchům a celkově zblácnělé společnosti, ale není a nebude to problém například mých dětí. Ony za to nejsou zodpovědné, ale ponесou obří břímě.

Netuším, co v této situaci dělat. Kvůli vládě, která nebyla ochotna stopnout příliv migrantů, naopak přistoupila k naprostým nesmyslům, jsme se dostali do bodu, ze kterého už není návratu. Ukrajinců je tady už moc. Situace je špatná a očekávat, že se zlepší, je naivní a hloupé. Bude hůř, to je jisté. Jako právnička bych lidem moc ráda poradila, co mají dělat, až se jim stane, že se jim nedostane včas lékařské péče. Obávám se ale, že stejně jako u covidu, nebude ani teď možné se u soudů domoci spravedlnosti, tj. přednostní péče pro české občany a až z rezerv a z nadbytku pro ostatní lidi. Soudy budou zase hluché a slepé.

Myslím si ale, že by se lidé měli připravit na to, že budou muset mnohem tvrději bojovat o to, aby byli včas vyšetřeni a ošetřeni, bude-li to zapotřebí. Já sama bych dělala třeba toto:

– nikdy bych se nenechala ošetřit ukrajinským lékařem, pokud by mi neprokázal, že splnil všechny podmínky pro to, aby mohl vykonávat v ČR praxi samostatně;

– kdyby se mi stalo, že mi bude sděleno, že není na určitý úkon kapacita, požadovala bych informace, kolik dané zařízení ošetřuje lidí z Ukrajiny – na tuto informaci máte právo podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím zejm. u fakultních a krajských nemocnic;

– žalovala bych nemocnici, která upřednostňuje ukrajinské pacienty na úkor českých – tohle se prostě dít nesmí a tečka. Přiměřená pomoc uprchlíkům je něco úplně jiného než destrukce vlastních obyvatel.

Podobně jako ve zdravotnictví se nesmíte dát ani jinde. **Nedovolte, abyste byli odmítáni kupř. v přístupu k sociálním službám.** Ukrajinci nemají na tyto nárok, pokud nejsou uspokojeni čeští občané. Prostě nemají a není na tom nic „okamurovského“, „náckovského“ nebo „vlasteneckého“, jak se snaží ti, kdo umí jen rozdávat nálepky, předstírat. Když si čtu kupř. tento text, musím přiznat, že soptím:

Z Ukrajiny dle ní přicházejí i senioři, kteří potřebují umístit do domova pro seniory, nebo vozíčkáři, pro které se shání bezbariérové ubytování. Radní upozorňuje, že poptávají i psychology, psychoterapeuty a psychiatry.

Čeští senioři, hendikepovaní a nemocní potřebují péči a nemají ji, haló, haló, haló!!!

Radní Milena Johnová říká: „Musí vzniknout úplně nové kapacity pro tyto lidi, kteří sem přicházejí. Není možné, abychom služby, které máme a kterých je dlouhodobě nedostatek pro lidi, kteří v Praze žijí, tak abychom je začali poskytovat jiné skupině,“ uvedla radní.

Ano, nesmíme dávat Ukrajincům to, co potřebují Češi. Není nic špatného na tom říct tuhle tu pravdu nahlas. Vím, co mi na to řeknete a že vytáhnete trapné argumenty ve stylu Jurečky, kterými se snažíte oponenty shodit a umlčet.

Je to stejný blábol jako ten covidí o „ochraně zranitelných“, kvůli které jsme měli obětovat naprosto vše. Tyhle ty dojemné kecy si strčte laskavě za klobouk a vytáhněte data a relevantní fakta. S vynucovanou solidaritou, pochopením a soucitem se běžte bodnout. Já chci vědět, jaké to všechno šílenství bude mít dopady na deset milionů Čech. Nic jiného mne nezajímá. Kdybych měla brečet nad každým zemřelým a trpícím ve světě, vypláču si oči za jeden den.

Nesouhlasím proto s Johnovou, že bychom měli vynakládat horentní sumy na budování nějakých dalších a dalších kapacit. Nemáme takovou povinnost. Uprchlíkům (a jen určitému počtu a už teď je jich tu víc, než kdy mělo být) jsme měli poskytnout jen naprostý základ, ne komfort na úkor občanů. Můžeme dávat jenom tolik, kolik nepovede ke zničení nás samých.

Uvědomte si také, co se stane, až se za pár měsíců projeví nedostatek potravin v Africe. Co se stane, až se dá do pohybu tento kontinent, jehož počet obyvatel je s Ukrajinou nesrovnatelný. Pravidla, která nastavujeme teď Ukrajincům, budou rozhodovat o tom, jak se zachováme právě v okamžiku, kdy před branami Evropy stanou chudí, zbídačení a vyhladovělí lidé z Afriky. Vím, že to ošklivé, ale je to tak – nemůžeme, prostě nemůžeme zachránit každé nešťastné dítě světa, nemůžeme poskytnout azyl všem. Jestli to uděláme, jenom rozšíříme utrpení a nepomůžeme vůbec nikomu.

Jediná rada tedy zní: Nevěřte vládě, neposlouchejte, co vám říká, jsou to lži. Politikům na vás ani za mák nezáleží. Ani za mák. Jsou to vaši přirození nepřátelé, nečekejte od nich vůbec nic. Nenechte se ale rozhodně odstrkovat a diskriminovat. Buďte tvrdí, buďte neoblomní, buďte hlasití, hodně křičte a neseďte v koutě. Bojujete sami za sebe a své blízké. Jestli se necháme, tak prohráme. Opravdu se bojím, co z toho všeho ještě bude, protože bez obrovské rozhořčenosti českých (polských a jiných) občanů se tohle všechno neobejde. Nechci, abychom se uchýlili k násilí a zlobě, nechci, aby se z ČR stala rozbitá a zničená země. Nevím ale, co s tím vším můžu udělat, když čelím takovému zlu.

VENDULA ZAHUMENSKÁ